

ע"פ 2606/13 - מוחמד חוסני נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פלייליים
ע"פ 2606/13

לפני: כבוד השופט י' דנציגר
כבוד השופט י' עמית
כבוד השופטת ד' ברק-ארז

המערער: מוחמד חוסני

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי חיפה בת"פ
40240-09-12 שניתן ביום 25.02.2013 על ידי כבוד
השופט א' אליקים

תאריך הישיבה: כ"ח בשבט התשע"ד (29.01.2014)

בשם המערער: עו"ד אגבאריה בדר אלדין
בשם המשיבה: עו"ד סיון רוסו
בשם שירות המבחן: הגב' ברכה וייס

פסק-דין

השופט י' עמית:

1. המערער, יליד 1983, הורשע על פי הודאתו, בעבירות של החזקת נשק, שתי עבירות של סחר בנשק ועבירה של סיוע לסחר בנשק לפי סעיפים 144 (א) (רישה + סיפה) + 144 (ג) + 144 (ב) + 29 + 144 (ב) (סיפה) + 31 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק).

על פי עובדות כתב האישום המתוקן. לפי האישום הראשון, המערער סחר בתחמושת יחד עם מוחמד חוסני, שכנגדו הוגש יחד עם המערער כתב האישום (להלן: חוסני). ביום 8.4.2012 המערער וחוסני מכרו לסוכן משטרתי (להלן: הסוכן) שתי מחסניות של מקלע מסוג M-16 ובהן 57 כדורים בתמורה לתשלום בסך 600 ₪.

עמוד 1

לפי המפורט באישום השני, חוסני הודיע לסוכן כי המערער מעוניין למכור לו אקדח מסוג ברטה קצר ותחמושת. ביום 10.6.2012 שוחחו חוסני והסוכן וסיכמו להיפגש באותו היום לצורך ביצוע עסקת הנשק, במהלך השיחות הודיע חוסני לסוכן כי הוא רק מקשר בינו לבין המערער. בהמשך לכך, המערער סייע לחוסני לקבל לידיו את הנשק מתוך ידיעה כי חוסני ימכור את הנשק לסוכן, וזה מכר לסוכן אקדח ברטה 9 מ"מ ו-8 כדורים בתמורה לסך של 8,500 ₪.

לפי האישום השלישי, בעקבות פניה של הסוכן אל המערער, המערער מכר לסוכן ביום 18.6.2012 אקדח מסוג CZ תמורת 16,500 ₪.

בית משפט קמא גזר על המערער 45 חודשי מאסר לריצוי בפועל, 12 חודשי מאסר על תנאי וקנס של 30,000 ₪ או שלושה חודשי מאסר תמורתם.

2. על כך נסב הערעור שבפנינו, בו הלין המערער על חומרת העונש. לטענת המערער יש לתת משקל לעובדה שהוא לא היה בעל היוזמה באירוע אלא הסוכן; כי יש להבחין במתחם הענישה בין האישום הראשון שעניינו מכר תחמושת לבין האישום השלישי שעניינו מכר נשק באשר יש פער משמעותי בין שני האישומים; במסגרת הסדר הטיעון לא מפורט מהות הסיוע שנתן המערער; כי הודאתו בטרם שמיעת ראיות משקפת חרטה כנה ועמוקה והכרה בחומרת מעשיו; כי היה על בית המשפט להתחשב בכך, שמלבד עבירה אחת שביצע בעת שהיה נער הוא נעדר עבר פלילי וכי התסקיר המשלים בעניינו הוא חיובי.

4. דין הערעור להידחות, ונקדים ונזכיר כי אין דרכה של ערכאת ערעור להתערב בגובה העונש אלא במקרים חריגים של סטייה מרמת הענישה וממדיניות הענישה, והמקרה שבפנינו אינו נופל בגדר מקרים אלה. הלכה ותיקה זו כוחה וגבורתה עמה גם לאחר כניסתו לתוקף של תיקון 113 לחוק (ראו ע"פ 1127/13 גברזגני נ' מדינת ישראל, פסקה 12 והאסמכתאות שם (15.1.2014)).

המערער אכן נתפס בעקבות מבצע במסגרתו הופעל סוכן משטרתי, אך לא נטען שהסוכן הדיח את המערער לדבר עבירה (על סוכן משדל ראו בהרחבה פסק דינו של השופט הנדל ברע"פ 1201/12 קטיני נ' מדינת ישראל (9.1.2014)), ומכל מקום, הפעלת סוכנים היא הכרח בל יגונה, במיוחד בעבירות סמים ונשק, נוכח נפיצותה של התופעה.

מכתב האישום עולה כי למערער יש נגישות לכלי נשק, ושלושת האישומים כמכלול מעידים על כך שאין מדובר במעידה חד פעמית. בית משפט זה חזר והדגיש בשנים האחרונות כי יש להחמיר בענישה בעבירות כגון דא, משיקולי הרתעה וגמול, נוכח הזמינות המדאיגה של כלי נשק במחוזותינו, והחשש כי אלו ישמשו בסופו של יום גורמים פליליים ועוינים (ראו, לדוגמה ע"פ 1323/13 חסן נ' מדינת ישראל, בפסקה 12 (5.6.2013); ע"פ 6985/12 כמאל נפאפה נ' מדינת ישראל (17.3.2013) וע"פ 2251/11 נפאע נ' מדינת ישראל (4.12.2011)). כפי שעולה מפסק דינו של בית משפט קמא, הוא לקח בחשבון את השיקולים השונים הצריכים לעניין, לרבות שיקולי הקולא אותם העלה ב"כ המערער בפנינו, והעונש שהושת על המערער אינו חורג מרף הענישה באופן המצדיק התערבות ערכאת הערעור.

5. סיכומו של דבר, שאיננו רואים להתערב בפסק דינו של בית משפט קמא, ואנו דוחים את הערעור.

ניתן היום, ב' באדר א' התשע"ד (2.2.2014).

שׁוֹפֵט

שׁוֹפֵט

שׁוֹפֵט
